

Să citim Biblia împreună

Evangelhia după Marcu CAPITOLUL 6

„Au plecat, dar, cu corabia, ca să se ducă într-un loc pustiu, la o parte. 33 Oamenii i-au văzut plecând și i-au cunoscut ; au alergat pe jos din toate cetățile și au venit înaintea lor în locul în care se duceau ei. 34 Când a ieșit din corabie, Isus a văzut mult norod ; și I s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi care n-aveau păstor ; și a început să-i învețe multe lucruri. 35 Fiindcă ziua era pe sfârșite, ucenicii s-au apropiat de El și I-au zis : „Locul acesta este pustiu, și ziua este pe sfârșite. 36 Dă-le drumul să se ducă în cătunele și satele dimprejur ca să-și cumpere pâine, fiindcă n-au ce mânca.” 37 „Dați-le voi să mănânce”, le-a răspuns Isus. Dar ei I-au zis : „Oare să ne ducem să cumpărăm pâini de două sute de lei și să le dăm să mănânce ?” 38 Și El i-a întrebat : „Câte pâini aveți ? Duceți-vă de vedeți.” S-au dus de au văzut câte pâini au și au răspuns : „Cinci și doi pești.” 39 Atunci le-a poruncit să-i așeze pe toți, cetece, pe iarba verde. 40 Și au șezut jos în cete de câte o sută și de câte cincizeci. 41 El a luat cele cinci pâini și cei doi pești. Și-a ridicat ochii spre cer și a rostit binecuvântarea. Apoi a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, ca ei să le împartă norodului. Asemenea și cei doi pești i-a împărțit la toți. 42 Au mâncat toți și s-au saturat ; 43 și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu firimituri de pâine și cu ce mai

rămăsese din pești. 44 Cei ce mâncaseră pâinile erau cinci mii de bărbați.

Isus umblă pe mare

45 Îndată, Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie și să treacă înaintea Lui de cealaltă parte, spre Betsaida. În timpul acesta, El avea să dea drumul norodului. 46 După ce Și-a luat rămas bun de la norod, S-a dus pe munte ca să Se roage. 47 Când s-a înserat, corabia era în mijlocul mării, iar Isus era singur pe țarm. 48 A văzut pe ucenici că se necăjesc cu vâslirea, căci vântul le era împotrivă. Și, într-a patra strajă din noapte, a mers la ei, umblând pe mare, și voia să treacă pe lângă ei. 49 Când L-au văzut ei umblând pe mare, li s-a părut că este o nălucă, și au tipat ; 50 pentru că toți L-au văzut și s-au înspăimântat. Isus a vorbit îndată cu ei și le-a zis : „Îndrăzniți, Eu sunt, nu vă temeți !” 51 Apoi S-a suit la ei în corabie, și a stat vântul. Ei au rămas uimiți și înmărmuriți, 52 căci nu înțeleseseră minunea cu pâinile, fiindcă le era inima împietrită.

Vindecări 53 După ce au trecut marea, au venit în ținutul Ghenezaretului și au tras la mal. 54 Când au ieșit din corabie, oamenii au cunoscut îndată pe Isus, 55 au alergat prin toate împrejurimile și au început să aducă pe bolnavi în paturi, pretutindenii pe unde se auzea că era El. 56 Oriunde intra El, în sate, în cetăți sau în cătune, puneau pe bolnavi pe piețe și-L rugau să le dea voie doar să se atingă de poalele hainei Lui. Și toți câți se atingeau de El erau tămăduiți.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro

VĂ AȘTEPTĂM CU DRAG !

În fiecare duminică seara, cu ajutorul lui Dumnezeu, vom avea invitați. **Vă așteptăm cu drag !**

Unde ne puteți găsi ?

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR, 119 • 320 030

Nr. 107 / D. 20 Martie 2016 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„... legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul, care are milă de tine”.
ISAIA 54 : 10

- Îi dau Lui Dumnezeu ... literele !
- Credința mai mare decât interesul !
- Iubirea Lui Christos !
- Fericirea părinților sunt pruncii !
- A înălbi un etiopian !
- Dicționare și Proverbe latine.
- Să citim Biblia împreună !

Editorial. De ce țipă oamenii când sunt supărați ?

Într-o zi, un om înțelept puse următoarea întrebare discipolilor săi :
- De ce țipă oamenii când sunt supărați ? - Țipăm deoarece ne pierdem calmul, zise unul dintre ei. - Dar de ce să țipi, atunci când cealaltă persoană e chiar lângă tine ? – întrebă din nou înțeleptul.

- Păi, țipăm ca să fim siguri că celălalt ne aude, încercă un alt discipol. Învățăatul întrebă din nou : - Totuși, nu s-ar putea să vorbim mai încet, cu voce joasă ? Nici unul dintre răspunsurile primite, nu-l mulțumi pe înțelept. Atunci el îi lămurii : - Știți de ce țipăm unul la altul când suntem supărați ?

Adevărul e că, atunci când două persoane se ceartă, inimile lor se distanțează foarte mult. Pentru a acoperi această distanță, ei trebuie să strige, ca să se poată auzi unul pe celălalt. Cu cât sunt mai supărați, cu atât mai tare trebuie să strige, din cauza distanței și mai mari.

Pe de altă parte, ce se petrece atunci când două ființe sunt îndrăgostite ? Ele nu țipă deloc. Vorbesc încetișor, suav. De ce ? Fiindcă inimile lor sunt foarte apropiate. Distanța dintre ele este foarte mică. Uneori, inimile lor sunt atât de aproape, că nici nu mai vorbesc, doar șoptesc, murmură.

Iar atunci când iubirea e și mai intensă, nu mai e nevoie nici măcar să șoptească, ajunge doar să se privească și inimile lor se înțeleg. Asta se petrece atunci când două ființe care se iubesc, au inimile apropiate. Sursa : Internet

Conform Dex, aproape/le este : „Orice om (în raport cu altul, **considerat apropiat**); semen”. Învățătorul Legii, Îl întreba pe Domnul Isus : „Și cine este aproapele meu ?” (Luca 10 : 29) De ce ? În context, tocmai ce discutaseră despre moștenirea vieții veșnice, (cu alte cuvinte : Cum să beneficiaz de mântuire ?).

Răspunsul se afla, (și se găsește și acum), în Biblie. Problema pe care Domnul Isus o vede, în viața învățătorului Legii, era nu atât ce *este scris*, (fiindcă el cunoștea

foarte bine litera), ci : „Cum citești în ea ?” (Luca 10 : 26) Cu alte cuvinte : *Nu este destul să citești Biblia ... trebuie să o înțelegi corect și să trăiești exact cum ți-a cerut Dumnezeu !* Și despre *aproapele* lui, învățătorul știa foarte bine, pentru că acest cuvânt este folosit de treizeci și patru de ori, în Vechiul Testament ! Ce mai trebuia ? Trăirea !

De-ale copiilor ...

Într-o zi un preot aude o voce în biserică, dar cuvintele erau neinteligibile. Apropiindu-se de locul de unde venea vocea, el găsește un copil care spunea ceva, și își dă seama că nu îi înțelegea cuvintele fiindcă, de fapt, copilul repeta alfabetul. Atunci preotul l-a întrebat :

- De ce tot repeți literele ?

- Păi așa îmi fac eu rugăciunea, spuse copilul. - Cum așa ?! Eu aud doar că spui alfabetul, se miră preotul.

- Da, dar eu am uitat cuvintele rugăciunii și atunci **Îi dau lui Dumnezeu literele că știe El să le pună în ordinea care trebuie ...**

„Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul”. (Psalmul 139 : 4)

Povestiri cu tâlc

Nobel, celebrul inventator al dinamitei, căuta un om serios, de caracter, fără patima banului. Îi fu recomandat un inginer tânăr, care se afla în mari dificultăți materiale.

- Să vină mâine la dejun, zise Nobel. Inginerul a fost punctual. S-au așezat la masă, iar Nobel începu o discuție în care declară război credinței. Inginerul îngălbeni ; el avea credință și se simțea jignit în convingerile sale. Nobel îi observă tulburarea și-și dublă atacul. Inginerul simțea că se sufocă ; își spuse părerea, îl contrazise pe adversar, îl combătuse, răspunse, se apără. Își vedea năruite speranțele. Convorbirea lua a turnură dramatică. De ce îl mai chemase ? Să-și bată joc de el ? La un moment dat, Nobel începu să râdă în hohote, întinzând adversarului său, prietenește, mâna. - Îmi place, zise. Ai venit să-mi ceri un serviciu și în loc să mă măgulești, îmi ții piept. Foarte bine. **Credința dumitale a fost mai mare decât interesul. Te angajezi !**

Rubrica sufletului nemântuit

„Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi ...”. (Isaia 55 : 6) Va exista și un **prea târziu !** **Iubirea lui Christos !**

Ike Miller era groaza unui ținut minier. Acolo s-au ținut un timp, servicii de evanghelizare. *Iubirea lui Christos*, a fost tema lui Henry Moorehouse.

Ike promisese că va tulbura acea adunare, așa că a venit și a ocupat un loc în față. Predicatorul și ceilalți lucrători se temeau că acel om le va strica lucrarea și îngrijorarea creștea.

Tulburarea începuse însă și în adâncimile sufletului lui Ike. Ascultând mesajul unui Mântuitor plin de iubire, inima lui s-a frânt. Lumina Evangheliei a strălucit în bezna din el. Serviciul încheindu-se, Ike a plecat acasă. Predicatorul și ceilalți au crezut că l-au scăpat ... credeau că trebuia un mesaj despre judecată, nu despre iubirea Divină ! Ike s-a dus acasă, unde totdeauna îi înjura pe toți.

- „Așa devreme ?”, a strigat soția lui când l-a văzut intrând. Apoi s-a așezat în așa fel încât să-și protejeze copiii, care se și ascunseseră într-un colț.

Spre mirarea ei, a observat după aceea că Ike nu era beat. Și mai mare i-a fost surpriza când l-a văzut că o îmbrățișează, spunându-i :

- „Dragă, Dumnezeu ți-a înapoiat soțul”. Pe urmă chemându-și copiii, le-a spus și lor :

„Copilașii mei, Dumnezeu v-a înapoiat și vouă tatăl. Acum să ne rugăm cu toți”.

În Isaia 63 : 9 scrie că : „În toate necazurile lor n-au fost fără ajutor, și Îngerul care este înaintea feței Lui i-a mântuit ; El însuși i-a răscumpărat, în dragostea și îndurarea Lui, și necurmat i-a sprijinit și i-a purtat în zilele din vechime”. Cheamă-L și tu pe Isus în viața ta ... acum !

Mică enciclopedie onomastică

• **Filaret**: O raritate în inventarul de prenume folosite astăzi, Filaret corespunde gr. *Philaretos*, fem. *Philarete*, necunoscut în epoca clasică și pus în circulație de onomastica creștină. Inițial, un compus din *phil-* (cunoscut vorbitorilor limbii române ca element de compunere savantă- filo- „prieten, iubitor”) și *arete* („virtute”). *Philaretos* avea, astfel, o semnificație foarte potrivită pentru a simboliza ideea „virtuții creștine”. Cunoscut astăzi și ca nume de familie, *Filaret* are corespondentele fem. *Filareta* și *Finareta* (forma se întâlnește în Moldova).

Cartea veche 102. Fericirea

Regele francez Carol IX întreabă odată pe genialul poet Taso : „Cine este ființa cea mai fericită ?” Tasso răspunse : „Dumnezeu”. Regele fu de acord, și mai întreabă : „Dar după Dumnezeu ?” Poetul răspunse : „După Dumnezeu fără îndoială acela este cel mai fericit, care poate mai mult să fie asemenea Lui, și să se apropie de El”. Calea care duce la fericire este străduința neconținută de a fi mai sfânt.

104. Fericirea părinților sunt pruncii buni

Un rege bogat a întrebat odată pe un înțelept, care este cel mai fericit om de pe lume. El credea că-l va numi pe dânsul. Înțeleptul însă zise : „Îmi aduc aminte de doi fii, *Cleobis și Bitone*, cari își duceau ei înșiși într-o căruță pe mama lor bolnavă la casa Domnului, ca să se închine. Aceștia sunt cei mai fericiți”. „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta” ... „ca să fii fericit și să trăiești multă vreme pe pământ”. (Efeseni 6 : 2 - 3)

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

A înălbi un arab ! Expresie moștenită de la filozoful grec Zenon, întemeietorul școlii stoice. „A înălbi un arab” - în traducere exactă „A înălbi un etiopian” - înseamnă a încerca un lucru cu neputință de realizat. Ca și schimbarea culorii unui negru. [De fapt expresia este mult mai veche. Dumnezeu întreba : „Poate un etiopian să-și schimbe pielea sau un pardos [o panteră] să-și schimbe petele ? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi care sunteți deprinși să faceți răul ?”. Ieremia 13 : 23]

Dicționar Biblic de nume proprii

Din Dicționarul Biblic de nume proprii :
• **AHIMELEC** = 1. **Fratele regelui**. Un preot (I Samuel 21 : 1 - 8).
• **AHIMOT** = 1. **Fratele morții** (Fratele muritor). 2. **Fratele rudelor**. 3. **O viață**. Un levit (I Cronici 6 : 25).
• **AHINADAB** = 1. **Frate ales, Frate nobil**. 2. **Fratele dărniceii, al cinstei, al liber cugetării**. Un israelit (I Regi 4 : 14).
• **AHINOAM** = **Fratele frumuseței, al dragălașiei sau Frumusețea fratelui**. Nume de femeie israelite (I Samuel 25 : 43 ; 14 : 50).

Versetul săptămânii

„Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine, și legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul, care are milă de tine”.

ISAIA 54 : 10

Proverbe latine despre iertare

- Cine iartă greșeala unuia, îndeamnă pe mai mulți să greșească.
- E mai bine să ierți, decât să-ți atragi răzbunarea.
- Prima greșeală merită iertare.
- Să ierți pe cel ce greșește fără voia lui.
- Cine iartă învinge întotdeauna.
- De câte ori nu cere iertare acela care nu a acordat-o celorlalți !
- Potrivit este acela care cere iertare să fie și el indulgent la răndu-i.
- Iertând de prea multe ori, înlesnești nedreptatea.

(Din Proverbe și cugetări latine, Editura Albatros, București, 1976).

Accesând www.cezareea.ro găsești :

Transmisie live
Foia Creștinului
Meditații Biblice
Biserica Penticostală Nr. 1, Cezareea
Str. Castanilor nr. 119, cod 320030
Reșița, Caraș-Severin, România
www.cezareea.ro/cauze-de-rugaciune/